

SENTÈNCIA

Magistrats Srs.
Jacques RICHIARDI
Anna ESTRAGUÉS ARMENGOL
Canòlic MINGORANCE CAIRAT

Andorra la Vella, 18 de desembre de 2018

VIST en judici oral i públic pel Molt Il·lustre Tribunal de Corts, la causa núm. 6000144/2016 seguida pel presumpte delicte major de lesions doloses que per a la seva curació han requerit el seguiment de tractament mèdic posterior a la primera assistència, contra M. M. M., nascut el dia 22 de desembre del 1981 a Andorra La Vella, fill de Josep i d'Antònia, de nacionalitat andorrana, i defensat per la Lletrada Sra. Laura Vilamajó López, sent part acusadora el Ministeri Fiscal representat pel Sr. Ivan Alis Salguero i actuant de ponent i redactor de la sentència, el Magistrat Sr. Jacques Richiardi.

RESULTANT PRIMER: Són fets provats que en data 1 de juny del 2013, vers les 23 hores, el processat M. M. M.,

nascut el 22 de desembre del 1988, de nacionalitat andorrana i sense antecedent penals, es trobava a la terrassa del domicili de la mare de la seva parella, M. P. F., radicada a la vila d'Encamp, a la planta baixa de la urbanització Valira Nova, quan va sentir una discussió entre aquesta darrera i el seu ex-company, C. C. P., relativa a la filla d'ambdós.

En no agradar-li el comportament de C. C. P., M. M. M. va saltar la reixa del balcó i va dirigir-se vers aquest, el qual, en adonar-se'n, va començar a córrer vers el seu vehicle, seguit pel processat.

J. G. M., que havia acompanyat C. C. P., va intentar aturar el processat, posant-se al mig del seu trajecte; M. M. M. va topar contra ella, caient aquesta al terra.

Després d'haver ajudat J. G. M. a aixecar-se, M. M. M. va dirigir-se vers C. C. P. que aleshores es trobava dins del seu vehicle.

C. C. P. va sortir del vehicle, va intercanviar paraules amb el processat i va entrar de nou a l'interior del vehicle fins a l'arribada dels agents del Servei de Policia, advertits de la situació conflictiva per una trucada a les 23.10 hores de M. P. F..

No ha quedat provat que el processat hagi agafat fortament la mà dreta de C. C. P., causant-li un esquinç-contusió del dit polze.

RESULTANT SEGON: Imputant al processat aquesta darrera actuació en el seu escrit de qualificació provisional, el Ministeri Fiscal qualifica els fets com a constitutius del delictes major de lesions doloses que per a la seva curació han requerit el seguiment de tractament mèdic posterior a la primera assistència tipificat a l'article 113.2 del Codi Penal del qual M. M. M. és responsable penalment en concepte d'autor, sense la concurrència de circumstàncies modificatives de la responsabilitat penal.

Demana que li sigui imposada la pena de dotze mesos de presó condicional amb un termini de suspensió de la

condemna de quatre anys, així com el pagament de les despeses processals causades.

En concepte de responsabilitat civil, sol·licita que el processat indemnitzi d'una banda a la CASS en la suma reclamada de 213,77 € per les prestacions de salari i mèdiques exposades, d'altra banda a C. C. P. en les sumes de 22,58 € per les despeses mèdiques no abonades per la CASS, de 321,25 € per la ITT i de 1.500 € pel pretium doloris.

A l'acte del judici oral, ratifica les seves conclusions provisionals.

RESULTANT TERCER: La defensa del processat M. M. M. manifesta el seu desacord amb l'exposició dels fets i la qualificació jurídica del Ministeri Fiscal.

Nega que el seu defensat hagi agredit en cap moment C. C. P., sostenint que la lesió que aquest presentava al dit era anterior o posterior als fets.

Afegeix que no ha estat acreditat que a C. C. P. se li efectués un tractament mèdic posterior a la primera assistència consistent en la immobilització del dit.

Sol·licita l'absolució del seu defensat.

A l'acte del judici oral, ratifica les seves conclusions provisionals.

CONSIDERANT PRIMER: Els fets declarats provats no són constitutius de cap infracció penal i especialment del delictes major de lesions doloses que han requerit per a la seva curació el seguiment d'un tractament mèdic posterior a la primera assistència, imputat pel Ministeri Fiscal.

En primer lloc, el processat M. M. M. ha negat constantment haver agredit de cap manera C. C. P. i en particular haver agafat fortament la seva mà dreta, declarant:

* davant del Servei de Policia el 12 de juliol del 2013
(foli 31):

“... C. C. P. estava a dins del vehicle. Vaig anar vers ell i li vaig dir que era un covard que a les dones les pegava i amb les homes s’amagava. Com C. C. P. em va dir que havia requerit als vostres serveis, em vaig apartar del vehicle i em vaig quedar esperant. C. C. P. va sortir del vehicle i va venir vers meu, parlant amb ell uns moments, arribant els vostres serveis.

En cap moment vaig tocar a C. C. P.. No li vaig agafar ni li vaig torçar el dit polze de la mà dreta. C. C. P. té una lesió en aquest dit, ja que li van trencar fa temps...”

* davant del Batlle Instructor el 28 d’octubre del 2013 (foli 58):

“... Que seguidament es dirigí vers el vehicle de C. C. P., caminant, trobant-se aquest tancat a l’interior del mateix.

Que J. G. M. també es va dirigir caminant fins al vehicle de C. C. P. seient a la plaça del copilot.

Que C. C. P. tenia la finestra una mica oberta, anant cap a ell el compareixent, dient-li que era un covard, que a les dones les pegava i amb les homes s’amagava, responent C. C. P.: “pregúntale a ella si le pego” referint-se a J. G. M..

Que C. C. P. li va dir al declarant, que havia fet una trucada per tal de requerir a agents del Servei de Policia, apartant-se el compareixent del vehicle, quedant-se esperant de peu al costat del cotxe esmentat.

Que passats uns moments, C. C. P. va sortir del vehicle, apropant-se el compareixent, i començant a parlar ambdós, dient-li C. C. P.: “no tengo nada contra ti, es contra ella”.

Que mentre estaven parlant arribaren els agents del Servei de Policia, els quins van introduir a C. C. P. a l’interior del vehicle oficial sense fer preguntes del que havia passat.

Que preguntat diu que en cap moment va agredir, ni tocar a C. C. P., ni era la seva intenció, explicant, en relació al dit polze de la mà dreta que manifesta C. C. P., que li va lesionar, que no li va agafar, ni li va torçar en cap moment el citat dit, tenint una lesió C. C. P. anterior a la data dels fets...”

* al judici oral:

“ Va parlar amb C. C. P. que es trobava al cotxe, amb la finestra oberta. En C. C. P. baixa després del cotxe i continuaré parlant. En cap moment el va tocar. No el va agafar ni el va tocar”.

En segon lloc, cap dels testimonis presents al lloc han constatat l'actuació delictiva imputada al processat.

M. P. F., que avui, ja no és la parella del processat i no té cap relació amb ell, va manifestar:

* davant del Batlle Instructor el 21 d'octubre del 2013:

“... Que C. C. P. va entrar al seu vehicle, no produint-se cap agressió entre aquest i M. M. M..

Que quan M. M. M. va arribar a prop d'on es trobava el vehicle de C. C. P. van començar a parlar...

...

Que posteriorment C. C. P. va sortir del vehicle i va continuar parlant amb M. M. M., però lluny, ja que M. M. M. no es va apropar en cap moment al vehicle de C. C. P., trobant-se J. G. M., mentrestant estava intentat calmar a C. C. P. i M. M. M..

...

Que tot seguit arribaren els agents del Servei de Policia, per posar a ordre, finalitzant la discussió.

Que preguntada si en algun moment M. M. M. va agafar o agredir a C. C. P. manifesta que no...

Que la compareixent manifesta que C. C. P. té el dit polze d'una de les dos mans, no recordant de quina, malament, des de fa molts anys, arran d'una baralla, i que no és la primera vegada que fa servir aquesta lesió per denunciar que havia patit una agressió...”,

* al judici oral:

“ No va veure que C. C. P. tingués un telèfon a la mà. No va veure cap tipus d'agressió. C. C. P. havia tingut baralles i es s'havia queixat amb anterioritat de mal al dit polze. Sempre utilitzava aquest dit. Recorda una baralla amb un tal Toni”.

J. G. M., que sempre és la parella de C. C. P., va manifestar davant del Batlle Instructor el 18 d'octubre del 2013 (folis 43 i 44), manifestacions confirmades al judici oral:

“... Que quan la compareixent es va aixecar i es va apropar a C. C. P. i M. M. M., va veure que C. C. P. estava al seu vehicle, al seient del conductor, amb la finestra tancada i M. M. M. estava fora cridant-li, insultant-lo dient-li: “eres un desgraciado” i “ eso es lo que le enseñas a ti hija?”, entre altres.

Que la compareixent va entrar al vehicle i intentà tranquil·litzar a C. C. P., el quin li digué que ja havia trucat al Servei de Policia, arribant dues patrulles de seguida, per controlar la situació.

Que la compareixent no pot assegurar si M. M. M. va agredir a C. C. P., ja que entre el moment que va caure fins que va arribar al vehicle d'aquest no sap que va passar entre ambdós, havent-li explicat C. C. P. que abans d'entrar al vehicle M. M. M. li hauria fet mal al dit...”.

O. M. F., que no coneixia M. M. P. i que no ha pogut ser localitzat i doncs citat pel judici oral, va manifestar davant del Batlle Instructor el 31 d'octubre del 2013:

“... Que C. C. P. es va arribar al seu vehicle es va tancar i M. M. M. va arribar fins a on estava el vehicle, que tenia la finestra del conductor una mica oberta, i es van posar a discutir, dient M. M. M. a C. C. P. que era un maltractador entre altres, que no recorda, arribant tot seguit dues patrulles del Servei de Policia per posar control a la situació.

Que preguntat manifesta que des d'on estava tenia bona visibilitat, no tenint cap obstacle que li dificultés la visió, passant els fets a prop d'on es trobava.

*...
Que preguntat manifesta que en cap moment va veure que M. M. M. agredís a C. C. P....”.*

En tercer lloc, resulta dels diversos documents, de l'informe de data 28 de novembre del 2014 del Servei d'Urgències de l'HNSM i de l'informe medicoforense de data 17 de maig del 2005 figurant al sumari (folis 134 a 148), que durant la nit del 27 al 28 d'octubre del 2004, C. C. P. havia estat víctima d'una agressió (*“acude a este servicio refiriendo*

haber sido agredido en la noche de ayer, con hiperextensión del primer dedo de la mano derecha”, foli 134; “li varen torçar el dit gros de la mà dreta”, foli 147) ocasionant “inflamació de l’articulació metacarpofalàngica del primer dit de la mà dreta, com a conseqüència d’un esquinç metacarpofalàngic”, lesió que havia necessitat per a la seva curació un tractament consistent “en la immobilització mitjançant un guant de guix... durant 15 dies, associat amb antiinflamatoris i analgèsics per via oral” (foli 147) i que havia provocat una baixa mèdica del 28 de novembre al 6 de desembre del 2004 (foli 138); a més, “l’exploració del polze de la mà dreta”, d’una persona dretana, realitzada pel doctor Jordi VERDAGUER FERRÉ, havia permès “d’objectivar una regió lleugerament inflamada, a nivell de l’articulació metacarpofalàngica” (foli 148).

Així, l’antecedent lesional pel que fa el dit polze de la mà dreta de C. C. P., evocat pel processat i per M. P. F., està confirmat per tots aquests elements.

Per contra, l’absència de record al·legada al judici oral per C. C. P., a pregunta de la defensa, sobre el seu antecedent lesional (*“que recordi mai s’ha fet mal al dit polze en qüestió”*), és totalment increïble, no podent haver oblidat l’interessat, malgrat l’antiguitat dels fets, l’agressió de la qual havia estat la víctima i les seves conseqüències.

En quart lloc, en contradicció amb l’afirmació constant de C. C. P., tant davant del processat i de J. G. M. al moment dels fets com durant tot el procediment, segons la qual havia trucat al Servei de Policia, no resulta aquesta trucada dels elements de la causa.

D’una banda, M. P. F. va manifestar:

* davant del Servei de Policia el 2 de juny del 2013 (foli 28):

“... aquest va sortir corrent vers el seu vehicle, lloc on es va refugiar, ja que en M. M. M., va sortir corrent darrera d’ell.

Jo mentre tant, vaig trucar als vostres serveis, a fi d’evitar una possible baralla entre els dos, que no es va produir...”,

* davant del Batlle Instructor el 21 d'octubre del 2013 (foli 50):

“... Que aleshores J. G. M. es posà davant de M. M. M., per intentar aturar a aquest darrer, no podent aquest evitar la topada. Que J. G. M. caigué a terra, demanant-li M. M. M. si s'havia fet mal, ajudant-la a aixecar-se, responent-li J. G. M. que estava bé i que no passava res. Que mentrestant, es produïa això la compareixent trucà al Servei de Policia, per tal d'evitar que hi hagués una baralla entre M. M. M. i C. C. P....”.

D'altra banda, segons el “l·listat de intervencions” figurant al sumari (foli 38), ressurt únicament que *“ Seguidament a les 23'10 hores, hem rebut una trucada de na PUIG que la seva parella actual s'estaria barallant amb el Sr. C. C. P.”.*

Ara bé, C. C. P. va donar dels fets la versió següent, una mica diferent a cada declaració:

* davant del Servei de Policia el 2 de juny del 2013:

“... Veien que tenia la intenció d'agredir-me, jo vaig fugir corrent vers el meu vehicle, i des d'aquest lloc vaig demanar la vostra presència. Mentre estava trucant-vos aquest va venir i agafant-me la mà dreta, finalment va torçar-me el dit polze i va fer-me caure el telèfon al terra...”,

* davant del Batlle Instructor el 17 de desembre del 2013 (folis 69 i 70):

“... Veient el declarant que M. M. M. tenia la intenció d'agredir-lo, va fugir, vers el seu vehicle, des d'on va fer una trucada al Servei de Policia, per requerir una patrulla.

Que mentre estava trucant al Servei de Policia, va sortir del vehicle i amb el telèfon a la mà li va dir a M. M. M., que ja havia trucat al Servei de Policia. Que aleshores, M. M. M. es va apropar i li va agafar fortament la mà dreta al compareixent, fent-li caure el seu telèfon al terra...”,

* al judici oral:

“Quan va veure la intenció del processat va córrer al cotxe per agafar el telèfon. Li va dir a en M. M. M. que havia

avisat a la policia. No es quedà al cotxe. Trucà a la policia des de fora del cotxe. Va arribar a parlar amb la policia. A la policia li diu que l'acabaven d'agredir".

En darrer lloc, resulta de l'informe medicoforense de data 5 de febrer del 2015 de la Dra. Carme MORENO GARCIA, a qui C. C. P. no havia comunicat l'antecedent lesional de l'any 2004 (foli 104), que al Servei d'Urgències de l'HNSM, van ser realitzades radiografies simples del polze de la mà dreta, les quals fan aparèixer l'absència de lesions traumàtiques (foli 103); i en l'informe del Servei d'Urgències (foli 20) on s'havia presentat C. C. P. el 2 de juny del 2013 a les 00.24 hores, el metge va notar, després examen físic, *"primer dit de la mà dreta amb bona mobilitat amb inflamació a nivell àrtic metacarpofalàngica, dit estable"*, sigui una constatació mèdica pel que fa la inflamació que pot trobar explicacions altres que l'actuació delictiva denunciada per l'interessat, a saber lesió anterior als fets, lesió a l'ocasió dels fets sense intervenció del processat o auto lesió.

En aquestes condicions, el Tribunal considera que existeix un dubte raonable sobre la realitat dels fets reprotxats pel Ministeri Fiscal al processat, beneficiari de la presumpció d'innocència.

En conseqüència, per aplicació del principi fonamental del dret penal "in dubio pro reo", M. M. M. ha de ser absolt del delicte major de lesions doloses que han requerit per a la seva curació el seguiment d'un tractament mèdic posterior a la primera assistència, imputat pel Ministeri Fiscal.

CONSIDERANT SEGON: Per raó de l'absolució de M. M. M., no hi ha lloc a responsabilitat civil.

CONSIDERANT TERCER: De conformitat als articles 174 i 175 del Codi de Procediment Penal, cal declarar d'ofici les despeses processals causades.

VIST les disposicions legals aplicables en la causa, el Tribunal de Corts,

DECIDIM:

Absoldre M. M. M. del delict major de lesions doloses que han requerit per a la seva curació el seguiment d'un tractament mèdic posterior a la primera assistència, imputat pel Ministeri Fiscal.

Declarar d'ofici les despeses processals causades.

Contra aquesta resolució es pot interposar recurs d'apel·lació per davant d'aquest Tribunal en el termini de 15 dies naturals següents a la notificació.

Així per aquesta nostra sentència, definitivament jutjant, ho manem i signem.